

200703499/1.

Datum uitspraak: 16 oktober 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de Staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/53 van de rechtbank 's-Gravenhage
van 19 april 2007 in het geding tussen:

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 28 december 2006 heeft de Minister van Justitie (hierna: de minister) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 19 april 2007, verzonden op 24 april 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat appellant (hierna: de staatssecretaris) een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 21 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 31 mei 2007 heeft de vreemdeling een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ambtshalve overweegt de Afdeling als volgt.

2.2. Uit de jurisprudentie van de Afdeling (onder meer de uitspraak van 20 april 2007 in zaak no. 200700590/1; www.raadvanstate.nl en JB 2007/121) vloeit voort dat, indien na een eerdere afwijzende beslissing een materieel vergelijkbare beslissing wordt genomen, voorshands moet worden aangenomen dat het in die uitspraak uiteengezette beoordelingskader in de weg staat aan een rechterlijke toetsing van dat besluit, als ware het een eerste afwijzing. Slechts indien en voor zover door de vreemdeling in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd (zogenoemde feitelijke nova), dan wel uit het aldus door hem aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een voor hem relevante wijziging van het recht voordoet (een zogenoemd rechtelijk novum), kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst. Dit is slechts anders, indien zich bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden als bedoeld in overweging 45 van het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998 (..... tegen Nederland; JV 1998/45) voordoen.

2.2.1. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 26 juli 2005 in zaak no. 200503825/1; aangehecht ter voorlichting van partijen), vormt een door de desbetreffende vreemdeling overgelegd document geen feitelijk novum, indien de authenticiteit daarvan niet kan worden vastgesteld. Indien in de bestuurlijke fase niet is komen vast te staan dat sprake is van een authentiek document, is het aan de desbetreffende vreemdeling dit in beroep eventueel alsnog aan te tonen.

2.2.2. Door te overwegen dat de door de vreemdeling overgelegde opsporingsberichten nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn, als hiervoor bedoeld, omdat deze zien op feiten en/of omstandigheden, die zouden hebben plaatsgevonden na de eerdere asielprocedures en, nu de inhoud van die documenten relevant kan zijn voor de beoordeling van de asielaanvraag, niet kan worden gesteld dat op voorhand is uitgesloten dat deze documenten kunnen afdoen aan de eerdere besluiten, is de rechtbank er ten onrechte aan voorbijgegaan dat in de bestuurlijke fase niet is komen vast te staan dat sprake is van authentieke documenten. Aangezien uitsluitend een document waarvan de authenticiteit is vastgesteld een feitelijk novum kan zijn, had zij, voordat zij tot toetsing van het besluit kon overgaan, moeten beoordelen of daarvan sprake is en in dat kader de vreemdeling in de gelegenheid moeten stellen de authenticiteit van de opsporingsberichten aan te tonen.

Dat de minister in het besluit van 28 december 2006 en het voornemen daartoe is voorbij gegaan aan de vraag of de overgelegde documenten authentiek zijn, maakt dit niet anders. Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling (onder meer de uitspraak van 14 september 2004 in zaak no. 200404268/1, JV 2004/416), dient de rechter, ter bepaling van zijn bevoegdheid om een inhoudelijk oordeel te geven over een besluit op een aanvraag, als hiervoor bedoeld, ambtshalve te treden in de vraag of daaraan zogenoemde feitelijke of rechtelijke nova ten grondslag zijn gelegd.

2.3. Het hoger beroep is reeds hierom kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. De grief behoeft geen bespreking. De Afdeling zal de zaak met toepassing van artikel 44, eerste lid, aanhef en onder b, van de Wet op de Raad van State naar de rechtbank terugwijzen om te worden behandeld en beslist met inachtneming van hetgeen hiervoor is overwogen.

2.4. De Afdeling zal de proceskosten in hoger beroep vaststellen. De rechtbank dient omtrent de vergoeding van deze kosten te beslissen.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage van 19 april 2007 in zaak no. AWB 07/53;
- III. wijst de zaak naar de rechtbank terug;
- IV. stelt de door de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep gemaakte kosten vast op een bedrag van € 322,00 (zegge: driehonderdtweëntwintig euro), en bepaalt dat de rechtbank beslist omtrent de vergoeding van deze kosten.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, Voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. T.M.A. Claessens, Leden, in tegenwoordigheid van mr. J.H. van der Winden, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
Voorzitter

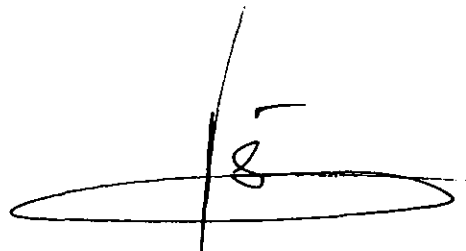
w.g. Van der Winden
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 16 oktober 2007

284-473.

Verzonden: 16 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Rechtbank 's-Gravenhage
sector bestuursrecht
vreemdelingenkamer, enkelvoudige kamer

UITSpraak

ingevolge artikel 8:77 Algemene wet bestuursrecht

Reg.nr : AWB 07/53 BEPTDN

Inzake : eiser, V-nummer , woonplaats kiezende
ten kantore van zijn gemachtigde, mr. M.J. van Basten Batenburg,
advocaat te 's-Gravenhage,

tegen : de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde mr. T. Hartsuiker, ambtenaar ten departemente.

I. PROCESVERLOOP

1. Eiser heeft gesteld dat hij is geboren op en dat hij de Afgaanse nationaliteit bezit. Hij verblijft als vreemdeling in Nederland. Op 18 mei 2001 heeft eiser een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000). Bij besluit van 12 oktober 2001 is eiser in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw 2000. Eiser heeft tegen dit besluit op 5 november 2001 beroep ingesteld. Bij uitspraak van 31 oktober 2003 van de rechtbank, zittingsplaats Alkmaar, is het beroep niet-ontvankelijk verklaard.

Op 29 april 2004 heeft eiser een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 Vw 2000. Bij besluit van 26 april 2005 heeft verweerder de aanvraag van eiser afgewezen. Tevens heeft verweerder bij dit besluit beslist dat er geen gronden aanwezig zijn voor het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd op een andere dan de d-grond van artikel 29 Vw 2000. Het hiertegen ingestelde beroep is door deze rechtbank bij uitspraak van 6 maart 2006 ongegrond verklaard.

Op 12 mei 2006 heeft eiser een volgende aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 ingediend. Bij besluit van 18 mei 2006 is deze aanvraag afgewezen. Bij uitspraak van 16 juni 2006 van de rechtbank, zittingsplaats Zutphen, is het hiertegen ingestelde beroep niet-ontvankelijk verklaard.

Op 22 november 2006 heeft eiser opnieuw een asielaanvraag ingediend. Verweerder heeft op 15 december 2006 eiser schriftelijk mededeling gedaan van het voornemen de aanvraag af te wijzen. Eiser heeft op 27 december 2006 zijn zienswijze op deze mededeling schriftelijk naar voren gebracht. Bij besluit van 28 december 2006 heeft verweerder de aanvraag van eiser afgewezen.

2. Bij schrijven van 28 december 2006 heeft eiser tegen dit besluit een beroepschrift ingediend bij de rechtbank.

3. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken ingezonden en een verweerschrift ingediend.

4. De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 5 april 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

II. OVERWEGINGEN

1. In dit geding dient te worden beoordeeld of het bestreden besluit in het licht van de daartegen aangedragen beroepsgronden de toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.

2. Eiser heeft op 18 mei 2001 een eerste aanvraag om toelating ingediend. Op 29 april 2004 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd ingediend. Op 17 mei 2006 heeft eiser opnieuw een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel ingediend. De afwijzingen van deze aanvragen zijn in rechte komen vast te staan.

Eiser heeft ter onderbouwing van zijn in het huidige geding aan de orde zijnde aanvraag van 22 november 2006 - voor zover van belang en samengevat - het navolgende aangevoerd.

Eiser heeft een aantal authentieke stukken overgelegd. Hij heeft een handgeschreven en ongedateerde brief van een kennis, en twee opsporingsberichten, van 24 mei 2006 en 19 juni 2006 in het geding gebracht. Eiser betoogt dat verweerder ten onrechte in het kader van toepassing van artikel 4:6 Awb als criterium heeft gehanteerd dat deze documenten niet tot een ander oordeel leiden. Voor de toepassing van dit artikel is echter van belang of deze documenten bij een eerdere aanvraag bekend hadden kunnen zijn. Daarnaast meent eiser dat, nu de echtheid van de documenten door verweerder niet wordt bestreden en deze authentiek zijn, verweerder nader onderzoek had moeten doen, omdat de documenten aantonen dat eiser in Afghanistan wordt gezocht. Eiser is het slachtoffer van de wens van de Mujaheddin hem aan te houden, zodat zo druk op zijn vader en moeder kan worden uitgeoefend.

3. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen met toepassing van artikel 4:6 Awb onder verwijzing naar de eerdere rechtens onaantastbare afwijzende beschikkingen.

4. Ingevolge artikel 4:6 Awb is de aanvrager gehouden, indien na een afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan, nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, die bij de vorige beschikking niet bekend waren en die van zodanige aard zijn dat zij tot een andere beschikking aanleiding kunnen geven. Ingevolge het tweede lid kan het bestuursorgaan de aanvraag, zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 van de Awb, afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking, wanneer niet zulke feiten of omstandigheden worden vermeld.

5. Indien een bestuursorgaan na indiening van een verzoek om terug te komen van een in rechte onaantastbaar geworden besluit tot het oordeel komt dat daartoe geen termen zijn, kan niet door het instellen van beroep tegen dat besluit worden bereikt dat de rechter de zaak beoordeelt, als ware het gericht tegen het eerdere besluit. Het door eiser ingestelde beroep kan slechts leiden tot de beoordeling of verweerder

Reg. Nr. AWB 07/53 BEPTDN

3

zich met recht op het standpunt heeft gesteld dat zich geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden hebben voorgedaan, die tot heroverweging nopen.

Ten aanzien van de brief van een kennis van eiser is de rechtbank van oordeel dat, nu deze niet afkomstig is van een objectieve bron, de brief niet kan worden aangemerkt als een nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid.

Ten aanzien van de twee andere documenten volgt de rechtbank niet de stelling van verweerder dat geen sprake is van nieuwe feiten of veranderde omstandigheden, omdat de overgelegde documenten geen ander licht zouden werpen op het ingenomen standpunt in eerdere procedures. De documenten zien immers op feiten en/of omstandigheden die zouden hebben plaatsgevonden na de eerdere asielprocedures.

Nu de inhoud van de documenten relevant kan zijn voor de beoordeling van de asielaanvraag, kan niet worden gesteld dat op voorhand is uitgesloten dat deze documenten kunnen afdoen aan de eerdere besluiten. Dit laat onverlet dat verweerder hetgeen hij heeft gesteld ten aanzien van de geloofwaardigheid van hetgeen op grond van de thans overgelegde documenten is aangevoerd, kan betrekken bij de beoordeling van de onderhavige asielaanvraag.

Gelet hierop heeft verweerder ten onrechte toepassing gegeven aan artikel 4:6, tweede lid van de Abw, zodat het bestreden besluit voor vernietiging in aanmerking komt.

6. Het beroep is derhalve gegrond.

7. De rechtbank ziet in dit geval aanleiding verweerder met toepassing van artikel 8:75, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) te veroordelen in de kosten die eiser in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken. Deze kosten zijn op voet van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 644,- (1 punt voor het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting met een waarde per punt van € 322,- en een wegingsfactor 1).

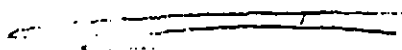
III. BESLISSING

De rechtbank 's-Gravenhage,

RECHT DOENDE:

1. verklaart het beroep gegrond;
2. vernietigt het bestreden besluit;
3. bepaalt dat verweerder een nieuw besluit neemt met in achtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen;
4. veroordeelt verweerder in de proceskosten ad € 644,-, onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden (Ministerie van Justitie) als rechtspersoon die deze kosten aan eiser dient te vergoeden.

Aldus gedaan door mr. M.T. Paulides en uitgesproken in het openbaar op 19 april 2007, in tegenwoordigheid van R.A.A. Strietman, griffier.

Reg. Nr. AWB 07/53 BEPTDN

4

RECHTSMIDDEL

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier.

Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd.

Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. (Nadere informatie www.raadvanstate.nl)

afschrift verzonden op:

24 APR 2007

Voor copie conform
De griffier van de rechtbank 's-Gravenhage

Justitie

Ministerie van Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
3052-C	21 MEI 2007
ZAAKNR. 200703499-1	
NR.	V2
GEWASD: DD:	PAR:

Postadres: Postbus 30120, 2500 GC Den Haag

Fax 070 779 5506

Aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
 Vreemdelingenzaken
 Postbus 20019
 2500 EA 's-GRAVENHAGE

Onderdeel	Proces Procesvertegenwoordiging, Vestiging Den Haag
Contactpersoon	Mr E. Bervoets
Doorkiesnummer(s)	070 7794948
Datum	21 mei 2007
Ons kenmerk	0105.18.8107
Uw kenmerk	
Bijlage(n)	2
Onderwerp	Hoger beroep Staatssecretaris van Justitie

Hierbij ontvangt u het hoger beroepschrift tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage van 19 april 2007, verzonden op 24 april 2007, met kenmerk Awb 07/53.

De machtiging tot het instellen van het hoger beroep is bijgevoegd.

Voor zover griffiegelden verschuldigd zijn machtig ik u deze van de bij u lopende rekening-courant van de Immigratie- en Naturalisatiedienst af te schrijven.

Hoogachtend,

Mr E. Bervoets, senior procesvertegenwoordiger

Justitie

Immigratie en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA's-GRAVENHAGE

21 MEI 2007	
200703499-1	
AAZ	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Hoger beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage,
appellant,
gemachtigde: mr E. Bervoets,
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage,
van 19 april 2007
met kenmerk Awb 07/53

Inzake:

met kenmerk 0105.18.8107,
aan te duiden als verweerder,
gemachtigde: mr M.J. van Basten Batenburg,
advocaat te 's-Gravenhage

Proces
Procesvertegenwoordiging

Bordewijklaan 62
2591 XR Den Haag

Postbus 30120
2500 GC Den Haag

Mr E. Bervoets
070 7794948

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te 's-Gravenhage van 19 april 2007, verzonden op 24 april 2007, met kenmerk 07/53 (productie), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen de beschikking van 28 december 2006 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

2.1 Verweerder heeft op 22 november 2006 een herhaalde asielaanvraag ingediend. Bij beschikking van 28 december 2006 is deze aanvraag afgewezen. Hiertegen heeft verweerder op 28 december 2006 beroep ingesteld.

2.2 Het beroep heeft geleid tot de thans bestreden uitspraak.

3 Grieven

Grief

3.1 De rechtbank overweegt in rechtsoverweging II.5 van de bestreden uitspraak:

“Ten aanzien van de twee andere documenten volgt de rechtbank niet de stelling van verweerder dat geen sprake is van nieuwe feiten of veranderde omstandigheden, omdat de overgelegde documenten geen ander licht zouden werpen op het ingenomen standpunt in de eerdere procedures. De documenten zien immers op feiten en/of omstandigheden die zouden hebben plaatsgevonden na de eerder asielprocedures.

Nu de inhoud van de documenten relevant kan zijn voor de beoordeling van de asielaanvraag, kan niet worden gesteld dat op voorhand is uitgesloten dat deze documenten kunnen afdoen aan de eerder besluiten. Dit laat onverlet dat verweerder hetgeen hij heeft gesteld ten aanzien van de geloofwaardigheid van hetgeen op grond van de thans overgelegde documenten is aangevoerd, kan betrekken bij de beoordeling van de onderhavige asielaanvraag.

Gelet hierop heeft verweerder ten onrechte toepassing gegeven aan artikel 4:6, tweede lid van de Awb, zodat het bestreden besluit voor vernietiging in aanmerking komt.”

3.2 Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen II.6 en II.7 op pagina 3 van de bestreden uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grief tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4 Toelichting op de grief

4.1 Artikel 4:6 Awb is een nationale procedure-regel van openbare orde, die op de aanvrager de verplichting legt om nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan (lid 1), zulks op

straffe dat het bestuursorgaan de aanvraag zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 Awb kan afwijzen, onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking (lid 2).

Zie:

- AbRS, 24 juni 2003, 200301315/1.
- AbRS, 19 mei 2004, 200300846/1.

- 4.2 Artikel 4:6 van de Awb geeft niet alleen voor de bestuurlijke besluitvorming, maar ook voor de rechtspraak invulling aan het algemene rechtsbeginsel, volgens hetwelk niet meermalen wordt geoordeeld over eenzelfde zaak (ne bis in idem): buiten de aanwending van ingevolge de wet openstaande rechtsmiddelen, kan eenzelfde geschil niet ten tweede male aan de rechter worden voorgelegd. De regels inzake de toegang tot de rechter staan niet ter vrije beschikking van partijen, maar zijn van openbare orde. Immers, artikel 8:1 Awb, gelezen in verband met artikel 69 van de Vw, verzet zich ertegen dat door het instellen van beroep tegen het besluit op een herhaalde aanvraag wordt bereikt dat de rechter de zaak beoordeelt, als ware het beroep gericht tegen het eerdere besluit.

Daarbij geldt dat de wet voor de rechtspraak, anders dan voor het bestuur, niet voorziet in discretie, noch anderszins in uitzonderingen op de regel dat de weg naar de rechter slechts eenmaal gedurende een beperkte periode open staat. Voor de rechter geldt derhalve het beperkte toetsingskader van artikel 4:6 Awb, zoals uiteengezet door uw Afdeling in een uitspraak van 4 april 2003 (AB 2003, 315 en JV 2003/219): het beroep kan slechts leiden tot de beoordeling of zich na de eerdere in rechte onaantastbare afwijzing nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden hebben voorgedaan, die tot heroverweging nopen.

- 4.3 Derhalve dient de rechter zelfstandig direct te treden in de vraag of aan de (herhaalde) aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden (nova) ten grondslag zijn gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid, van de Vw, behoorden te worden aangevoerd (hierna: het eerste toetsingscriterium). Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten (marginale toetsing) dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust (hierna: het tweede toetsingscriterium).

Zie:

- AbRS, 24 maart 2006, 200509709/1, r.o. 2.2.

- 4.4 Nova in de zin van artikel 4:6 Awb dienen door de aanvrager tegenover de Staatssecretaris aannemelijk te worden gemaakt, nu artikel 31 lid 1 Vw 2000 op alle aanvragen om een verblijfsvergunning bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 Vw 2000, van toepassing is, derhalve ook op een herhaalde aanvraag. De bewijslast rust op de aanvrager.

Zie:

- AbRS, 25 september 2003, 200304202/1, r.o. 2.3.1.
- AbRS, 13 augustus 2003, 200303363/1, r.o. 2.1.2.

- *ABRS, 6 mei 2003, 200301612/1, r.o. 2.5.*

4.5 Uw Afdeling heeft uiteengezet welke bewijsrechtelijke vereisten aan de als nova ingebrachte feiten en omstandigheden moeten worden gesteld, wil de aanvrager hiermee bewerkstelligen dat de Staatssecretaris zijn aanvraag in behandeling neemt en inhoudelijk beoordeelt. Aan deze jurisprudentie ligt ten grondslag voormeld tweede toetsingscriterium betreffende nova, bezien in samenhang met de gebruikelijke bewijslastverdeling in het vreemdelingenrecht (artikel 31 lid 1 Vw 2000). Immers, niet vergeten mag worden dat artikel 4:6 Awb invulling geeft aan het ne bis in idem-principe, hetgeen betekent dat de gestelde nova slechts in het licht van de eerdere afwijzing (en de overwegingen waarop die rust) door de rechter kunnen worden beoordeeld. Daarnaast vergt de ratio van het doorbreken van het ne bis in idem-principe in herhaalde aanvragen, dat de aanvrager bewijst (aannemelijk maakt) dat in zijn zaak gegronde redenen zijn, die een hernieuwde bestuurlijke en rechterlijke beoordeling rechtvaardigen.

4.5.1 Niet met enig bewijs gestaafde verklaringen (over gebeurtenissen), die slechts hypothesen bevatten, zijn reeds daarom geen nova in de zin van artikel 4:6 Awb.

Zie:

- *AbRS, 28 februari 2006, 200600452/1, r.o. 2.4 en 2.7.*
- *AbRS, 3 maart 2006, 200508190/1, r.o. 2.5.*

4.5.2 Documenten - waarin eventueel verklaringen van derden worden neergelegd - kunnen pas als nova worden aanvaard, indien zij als een te verifiëren objectieve bron kunnen worden beschouwd, die de feiten, gesteld in het in het asielrelaas bevestigen, zodat het oordeel over de aannemelijkheid van het relaas in het licht daarvan opnieuw onder ogen moet worden gezien. Hieromtrent bestaat uitvoerige jurisprudentie van Uw Afdeling over welke documenten niet als objectieve bron kunnen worden aanvaard en dus ook geen nova kunnen zijn (kopieën, niet-authentieke dan wel onvertaalde of ongedateerde stukken, faxberichten, e-mails, documenten afkomstig van familieleden of vrienden, enz.).

Zie:

- *AbRS, 23 januari 2006, 200510566/1, r.o. 2.1. en r.o. 2.1.2.*
- *AbRS, 25 september 2003, 200304202/1.*
- *AbRS, 3 december 2002, 200205492/1, r.o. 2.7.*

4.6 De Staatssecretaris is van mening dat de rechtbank in de bestreden uitspraak het hierboven uiteengezette toetsingskader heeft miskend en ten onrechte tot de conclusie is gekomen dat hetgeen verweerder ten grondslag aan zijn herhaalde aanvraag als een novum in de zin van artikel 4:6 Awb dient te worden aangemerkt. Hiertoe is het volgende redengevend.

4.7 In de uitspraak van 6 maart 2006 heeft de rechtbank vastgesteld dat de Staatssecretaris zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat verweerders asielrelaas ongeloofwaardig is doordat de verklaringen van verweerder op essentiële punten tegenstrijdig zijn met elkaar.

4.8 Verweerder heeft aan zijn huidige herhaalde asielaanvraag onder verwijzing naar zijn verklaringen uit de eerdere procedures ten grondslag gelegd dat hij nog steeds wordt gezocht in Afghanistan en heeft ter ondersteuning

hiervan een drietal documenten overgelegd, te weten een handgeschreven en ongedateerde brief van een kennis, en twee opsporingsberichten van 24 mei 2006 en 19 juni 2006.

- 4.9 De Staatssecretaris heeft in de beschikking van 28 december 2006 uiteengezet – kort samengevat en voor zover hier van belang – dat geen sprake kan zijn van nova in de zin van artikel 4:6 Awb, omdat de overgelegde documenten en de door verweerder afgelegde verklaringen geen ander licht werpen op de eerdere beoordeling van verweerdere asielrelaas en omdat de inhoud van de overgelegde documenten ongeloofwaardig is zodat de documenten niet tot een heroverweging van de eerdere beoordeling nopen.
- 4.10 Ten aanzien van de handgeschreven en ongedateerde brief van een kennis van verweerder heeft de rechtbank naar de mening van de Staatssecretaris terecht overwogen dat het stuk niet als novum kan worden aangemerkt, nu het niet afkomstig is van een objectieve bron.
- 4.11 De rechtbank heeft ten aanzien van de opsporingsberichten echter geoordeeld dat er sprake is van nova, omdat de stukken zien op feiten en/of omstandigheden die zouden hebben plaatsgevonden na de eerdere asielprocedures en omdat de inhoud van de stukken relevant kan zijn voor de beoordeling van de asielaanvraag. Naar de mening van de Staatssecretaris heeft de rechtbank ten onrechte aldus geoordeeld.
- 4.12 De opsporingsberichten hebben betrekking op feiten en/of omstandigheden die zich zouden hebben afgespeeld na de eerdere asielaanvragen, terwijl niet is gebleken dat deze feiten en/of omstandigheden verband houden met de eerder aangevoerde feiten. Naar het oordeel van de Staatssecretaris is hierom op voorhand uitgesloten dat de stukken kunnen afdoen aan de eerdere besluiten en de overwegingen waarop zij rusten, zodat geen sprake is van nova. Een document kan immers pas een novum zijn, indien het kan worden aanvaard als objectieve bron die de feiten, gesteld in het asielrelaas, bevestigt. De opsporingsberichten bevestigen de in het asielrelaas gestelde (en door de Staatssecretaris als ongeloofwaardig beoordeelde) feiten niet, zodat het relaas niet opnieuw hoeft te worden beoordeeld. De rechtbank heeft dit miskend.
- 4.13 De Staatssecretaris wijst er bovendien op dat indien de rechter tot het oordeel komt dat er sprake is nova in de zin van artikel 4:6 Awb, de rechter tevens dient te toetsen of de nova tot een andersluidend besluit behoeften te leiden.
- Zie:
- *AbRS, 3 november 2005, 200407307/1.*
- 4.14 Naar het oordeel van de Staatssecretaris heeft de rechtbank het bovenstaande miskend door niet te toetsen of de door haar als nova aangemerkte feiten en/of omstandigheden tot een andersluidend besluit behoorden te leiden en te volstaan met de overweging dat verweerder hetgeen hij heeft gesteld ten aanzien van de geloofwaardigheid van hetgeen op grond van de thans overgelegde documenten is aangevoerd kan betrekken bij de beoordeling van de onderhavige asielaanvraag. De Staatssecretaris heeft in de bestreden beschikking naar zijn mening terecht geoordeeld dat de uit de opsporingsberichten naar voren komende feiten en/of omstandigheden ongeloofwaardig zijn. Dit had naar mening van de

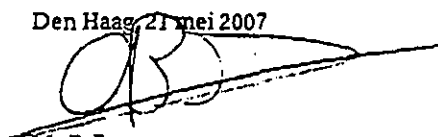
Staatssecretaris voor de rechtbank aanleiding moeten zijn te concluderen dat de inhoud van de stukken niet tot een andersluidend besluit kon leiden.

4.15 Geler op al het voorgaande heeft de rechtbank het beroep ten onrechte gegrond verklaard.

5 Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 12 mei 2006 ingestelde beroep.

Den Haag, 21 mei 2007

Mr E. Bervoets,
Senior procesvertegenwoordiger

Staatssecretaris van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Postbus 30120
2500 GC DEN HAAG
telefoon 070 - 779 4927
telefax 070 - 779 4709